

Loppulaulu

Sammunut ja kuollut lyhty,
elokuva loppuunnähty.
Miksi tätä roskaa katson vieläkin?

Tähän asti turhaan jaksoin.
Tästäkö niin paljon maksoin?
Miksi enää yrittääkään tahtoisin?

Ja kuitenkin yritän.
Minä ymmärrä en,
miksi edelleen yritän,
vaikka vain varisen,
niinkuin lehdet syksyn liian kuuraisen
hukkuen maininkiin kaipauksen.

Kirpputorille ei kelpaa,
vaikka olen siitä velkaa.
Eikä tätä saisi heittää aaltoihin.

Säilytin sen mitä saatoin.
Itseäni syyttää vaan voin
siitä, että koskaan mitään toivoin.

Ja kuitenkin yritän.
Sitä tahtoisin en,
mutta edelleen yritän,
vaikkakin hajoten,
niinkuin lehdet kesän, jota nähnyt en
hukkuen maininkiin toiveiden.

Tätä taloa et kaipaa,
vaikka kovasti näit vaivaa.
Sai se kyynelistä kosteusvaurion.

Tahdo enempää en aikaa,
vaan vain aivan muuta paikkaa,
jossa edes hetken hyvä olla on.

Ja kuitenkin ylistän.
Minä muuta osaa en.
Vasten tahtoa ylistän.
Laakso unelmien,
on kuin lehdet kevään josta tiedä en:
hukkukoon maininkiin kaipauksen.